

(ร่าง)

**ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2554**

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 37(2) และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ xx/255x เมื่อวันที่ xx พ.ศ. 255x คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2554”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2554 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 11 มกราคม 2553

(2) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ลงวันที่ .....

หมวด 1

นิยามศัพท์

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และให้หมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ตราสารหนี้” หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ออกตราสารมีภาระผูกพันทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะต้องจ่ายเงินสด หรือสินทรัพย์อื่น ให้แก่ผู้ถือตราสารตามจำนวนและเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้โดยชัดเจนหรือโดยปริยาย ได้แก่ พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพ ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน ตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝง หรือตราสารหนี้ประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศ

“ตราสารทุน” หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ถือตราสารมีความเป็นเจ้าของในส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการที่ไปลงทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย (NVDR) ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นสามัญ (DR) หน่วยลงทุน หรือตราสารทุนประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศ

“ตราสารอนุพันธ์” หมายความว่า ตราสารทางการเงินที่มูลค่าของตราสารและผลตอบแทนขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินค้าอ้างอิง และหมายความรวมถึง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

“สลากออมทรัพย์” หมายความว่า สลากระดมเงินออมที่ออกโดยธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น มีการจ่ายผลประโยชน์เป็นดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนด และมีสิทธิ์ได้รับรางวัลเป็นงวด

“ตลาดตราสารหนี้” หมายความว่า ตลาดตราสารหนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” หมายความว่า รวมถึงตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

“ตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ” หมายความว่า ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานการกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์และตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกสามัญของ International Organizations of Securities Commission (IOSCO) หรือที่เป็นสมาชิกของ World Federations of Exchange (WFE)

“สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย” หมายความว่า สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“บริษัทประเมินค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่อยู่ในบัญชีรายชื่อที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินและผู้ประเมินหลัก เพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะ

“ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพบัญชี

“มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป” หมายความว่า มาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และแนวปฏิบัติทางบัญชี ที่ประกาศโดยสภาวิชาชีพบัญชี

“ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration)” หมายความว่า จำนวนปีที่ผู้ถือจะได้รับดอกเบี้ยและเงินต้นคืน โดยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละงวด

ข้อ 5 ความหมายหรือคำนิยามของรายการสินทรัพย์และหนี้สิน นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และในกรณีที่มาตรฐานการบัญชีไม่ได้กำหนดคำนิยามดังกล่าวไว้ ให้เป็นไปตามประกาศว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท

หมวด 2

การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ 6 ตราสารหนี้ ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทย ที่มีสภาพคล่องสูง (high liquidity) ให้ใช้ราคา ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยหน่วยงาน ดังนี้

(ก) ตราสารหนี้จดทะเบียนในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ให้ใช้ราคาที่ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ (clean price) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย หรือหน่วยงานที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์รับรอง

(ข) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดตราสารหนี้ให้ใช้ราคาเสนอซื้อล่าสุด (current bid price) ที่เผยแพร่โดยตลาดตราสารหนี้

กรณีตราสารหนี้จดทะเบียนตาม (ก) และ (ข) ให้ใช้ราคาตาม (ก)

(2) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่มีการซื้อขายในช่วงระยะเวลาสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (pricing model) ดังนี้

(ก) ให้คิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับตราสารหนี้ มีหลักเกณฑ์ตามลำดับดังนี้

1) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนจากการซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยหรือในตลาดตราสารหนี้ หรืออัตราผลตอบแทนซื้อจากบริษัทผู้เสนอซื้อขายในระยะเวลาประเมินครั้งล่าสุด ไม่เกินสิบห้าวันทำการ สำหรับตราสารหนี้ที่มี ประเภท อันดับเครดิต หรือ ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม (comparative bond method) ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงสภาพคล่องของตราสารหนี้ดังกล่าวด้วย

2) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนอ้างอิง (reference yield curve method) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม

3) ประมาณมูลค่าโดยใช้อัตราคิดลดเป็นอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยโดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk premium) ที่เหมาะสม

(ข) ตราสารหนี้ที่มีหรืออาจมีปัญหาในด้านฐานะการเงิน ให้ประมาณมูลค่ายุติธรรมโดยใช้วิธีประมาณค่าทางบัญชีที่ปรับปรุงให้สะท้อนราคาตลาดของสินทรัพย์และหนี้สิน (adjusted book value method) หรือมูลค่าชำระบัญชี (liquidation value)

(ค) ห้ามมิให้ประเมินราคาตราสารหนี้ที่ครบกำหนดชำระเงินต้น และถูกปฏิเสธการจ่ายเงินต้น หรือ ผู้ออกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิด

(3) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดต่างประเทศให้ใช้ราคา ที่เผยแพร่โดย Bloomberg, Reuters, Telerate หรือ Euroclear

(4) ตราสารหนี้นอกจาก (1) (2) และ (3) ให้ใช้ราคาที่ประเมินด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังนี้ อย่างสม่ำเสมอ

(ก) เทคนิคประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (model pricing) ตาม (2) หรือ

(ข) ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (effective interest rate) หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

ทั้งนี้ หากตราสารหนี้ดังกล่าวมีระยะเวลาครบกำหนดไม่เกินหนึ่งปี ให้ประเมินราคาด้วย ราคาทุนโดยอนุโลม

ข้อ 7 ตราสารทุน ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ (bid price) ณ สิ้นวันประเมิน ที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อล่าสุด (current bid price) แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการย้อนหลัง

(3) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้อย่างสม่ำเสมอ

(ก) วิธีการคิดลดกระแสเงินสด โดยประมาณการกระแสเงินสดจากมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับจากการจำหน่ายตราสารทุน หรือจากเงินปันผล หรือผลตอบแทนอื่นที่คาดว่าผู้ถือหุ้นจะได้รับ หรือจากมูลค่าตามบัญชีสุทธิหักด้วยสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามงบการเงินครั้งสุดท้ายที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบหรือสอบทาน และให้ใช้อัตราคิดลดจากอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ยที่เผยแพร่โดยสมาคมตราสารหนี้ไทย โดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยง (risk premium) ที่เหมาะสม หรือ

(ข) วิธีการเทียบเคียงอัตราส่วนตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ (feature) เป็นอย่างเดียวกัน ดังนี้

- 1) อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (price/ earning ratio) หรือ
- 2) อัตราส่วนมูลค่าบริษัทต่อกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย (enterprise value/ earnings before interest, tax, depreciation and amortization ratio) หรือ
- 3) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (price/ book value ratio) หรือ
- 4) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหุ้น (price/ net asset value ratio)

(ค) ใช้ราคาเฉลี่ยของราคาเสนอซื้อล่าสุด (current bid price) ณ วันประเมินราคา ที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัทหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าสามราย หรือ

(ง) วิธีการเทียบเคียงกับการเปลี่ยนแปลงของราคาในช่วงเวลาเดียวกันของตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ (feature) เป็นอย่างเดียวกันที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือกับดัชนีราคาหมวดอุตสาหกรรมเดียวกันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทจะเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นสำนักงานเชื่อได้ว่ามูลค่าที่ประมาณได้จากวิธีการที่ใช้อยู่เดิมไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนนั้น

(4) ตราสารทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว แต่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาที่เสนอขายต่อบุคคลทั่วไป (IPO)

(5) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ (bid price) ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ

(6) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศที่ไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (3) โดยอนุโลม

(7) ตราสารทุนที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (3) โดยอนุโลม เว้นแต่

(ก) ตราสารทุนประเภทหน่วยลงทุน ให้ประเมินราคาโดยใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NAV) ของกองทุนรวม ณ สิ้นวันประเมินราคา กรณีไม่มีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NAV) ณ สิ้นวันประเมินราคา ให้ใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NAV) ล่าสุดก่อนวันประเมินราคา

(ข) ตราสารทุนประเภทใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) ที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้ประเมินราคาโดยใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้อย่างสม่ำเสมอ

1) ใช้ราคาหลักทรัพย์ที่จะได้รับจากการใช้สิทธิตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ใน (1) - (7) หักด้วย ราคาในการใช้สิทธิ (strike price) ทั้งนี้ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิที่คำนวณด้วยวิธีดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่าศูนย์ หรือ

2) ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาด ซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาเชื่อถือได้โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาด และสำนักงานยอมรับ

ข้อ 8 สลากออมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยเทคนิคการประเมินมูลค่าโดยการคิดลดกระแสเงินสดโดยไม่ให้คำนึงถึงส่วนประกอบของเงินรางวัลที่ไม่แน่นอนว่าจะได้รับในอนาคต หรือให้ใช้ราคาตรา (face value) โดยอนุโลม

ข้อ 9 เงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น ให้ประเมินราคา ดังนี้

(1) เงินให้กู้ยืม ให้ใช้ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า หรือใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าด้วยวิธีการคิดลดกระแสเงินสด (discounted cash flow) ซึ่งเมื่อเลือกใช้วิธีใดแล้วให้ใช้วิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอ

(2) เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น ให้ใช้ราคาประเมินตามวิธีการวัดมูลค่าที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

(3) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (1) และ (2) ให้พิจารณาตามวิธีการดังต่อไปนี้

(ก) รายการหรือกลุ่มของรายการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น จะมีการด้อยค่าและเกิดขาดทุนจากการด้อยค่า เมื่อมีหลักฐานว่ามีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตของรายการหรือกลุ่มของรายการดังกล่าว ซึ่งสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือ

(ข) หากเป็นรายการที่มีนัยสำคัญให้พิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการ หากเป็นรายการที่ไม่มีนัยสำคัญ อาจพิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการหรือเป็นกลุ่มก็ได้

(ค) หากบริษัทพิจารณารายการทั้งที่มีนัยสำคัญและไม่มีนัยสำคัญแต่ละรายการแล้ว เห็นว่าไม่มีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต ให้ประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์เป็นรายกลุ่ม โดยรวมรายการที่มีลักษณะความเสี่ยงด้านเครดิตที่เหมือนกันเพื่อนำมาประเมินการด้อยค่าโดยรวมอีกครั้ง

(ง) รายการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่นซึ่งถูกประเมินด้อยค่าเป็นแต่ละรายการและรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าแล้ว รายการนั้นจะไม่ถูกรวมอยู่ในการประเมินการด้อยค่าเป็นกลุ่ม

(จ) ภายหลังจากการพิจารณาการด้อยค่าตามวิธีการใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) แล้ว
รายการตาม (1) และ (2) ต้องมีมูลค่าไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

1) เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญา
กู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคง
ค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาประเมิน
อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญา
กู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวม
ดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคาประเมิน
อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ค) ในกรณีที่มีการทำข้อตกลงประนอมหนี้และลูกหนี้ได้ชำระเงินครบถ้วน
ตามข้อตกลงประนอมหนี้ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกงวด หรือรวมเป็นเงินไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของ
จำนวนเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามข้อตกลงประนอมหนี้ ให้พิจารณาค่าเผื่อการด้อยค่าตามวิธีการใน
(ก) (ข) (ค) และ (ง) หากลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อตกลงประนอมหนี้เป็นระยะเวลาเกินสอง
เดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมรวมดอกเบี้ยค้างชำระตาม 1) ข)

ง) ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกันตาม 1) ก) 1) ข) หรือ
1) ค) ให้ใช้มูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วย
ค่าเสื่อมราคาสะสม และหักค่าเผื่อการด้อยค่า ซึ่งบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับ
บริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ
กรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็น
หลักประกัน

2) เงินให้กู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย ตามข้อกำหนดในสัญญา
กู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน แต่ไม่เกินสิบสองเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้
กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของมูลค่า
หลักทรัพย์ ณ วันที่ทำการประเมินราคาซึ่งประเมินตามหลักเกณฑ์ในข้อ 6 หรือข้อ 7 ตามประเภทของ
หลักทรัพย์ ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญา กู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสิบสองเดือนขึ้นไป นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้หักด้อยค่ามูลค่าเงินให้กู้ยืมรวม ดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมดเต็มจำนวน

3) เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ และเงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่งประเภทสัญญา เช่าการเงิน

ก) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิดสัญญาเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินลงทุนดังกล่าวหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบ ของมูลค่าเงินลงทุนคงค้าง

ข) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิดสัญญาเป็นระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไป นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้หักด้อยค่าเต็มจำนวนมูลค่าเงินลงทุนคงค้าง

4) เงินให้กู้ยืมนอกจาก 1) 2) และ 3) ที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตาม ข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

5) ดอกเบี้ยค้างรับจากพันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้นกู้แปลงสภาพ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน เมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก) ค้างชำระดอกเบี้ยเกินสามเดือนขึ้นไปนับแต่วันที่ถึงกำหนดชำระ

ข) ครบกำหนดชำระเงินต้นและถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน

ค) ผู้ออกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิดกิจการ

6) ดอกเบี้ยค้างรับอื่นนอกจาก 5) และรายได้จากการลงทุนค้างรับอื่น ที่ค้างรับเกิน สามเดือนนับแต่วันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

7) ลูกหนี้จากการขายตราสารหนี้ ตราสารทุน และสลากออมทรัพย์ ที่ไม่ได้รับชำระ ภายในวันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

8) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยรถยนต์

ก) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินหก สิบวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้าง รับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ข) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินหกสิบวัน แต่ไม่เกินเก้า สิบวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้าง รับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ค) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกิน 90 วันขึ้นไปนับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

9) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยประเภทอื่นนอกเหนือจากการประกันภัยรถยนต์ ยกเว้น การประกันภัยทางทะเล และการทำสัญญาประกันภัยกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศ

ก) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ข) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินหกสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละหกสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ค) ค) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินเก้าสิบวันขึ้นไป นับแต่วันครบกำหนดชำระตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ข้อ 10 ตราสารอนุพันธ์รวมถึงตราสารอนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในตราสารหนี้หรือตราสารทุน ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามราคาตลาด ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาดให้กำหนดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาที่เชื่อถือได้โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาด และสำนักงานยอมรับ

ข้อ 11 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน ไบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก (negotiable certificate of deposit)

(1) เงินสด ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่มีอยู่

(2) เงินฝากสถาบันการเงิน ไบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ให้ประเมินราคาตามราคาตรา

(Face Value)

ข้อ 12 ที่ดิน อาคาร และอาคารชุดที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ รวมถึงเงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สิน

หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม และหักค่าเผื่อการด้อยค่า ซึ่งบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท ทั้งนี้ ให้ใช้ราคาจากการประเมินครั้งล่าสุดย้อนหลังไม่เกินสามสิบหกเดือน

ข้อ 13 อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมิได้จำหน่ายภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 33 วรรคท้าย ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท ทั้งนี้ ให้ใช้มูลค่าจากการประเมินครั้งล่าสุดย้อนหลังไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า ดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา 33 วรรคท้าย ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละ สิบของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(2) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปี นับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา 33 วรรคท้าย ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละ สิบของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(3) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปี นับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา 33 วรรคท้าย ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละ ห้าสิบห้าของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(4) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไป นับแต่วัน สิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา 33 วรรคท้าย ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของ มูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

ข้อ 13/1 อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาหรือมีอยู่โดยไม่เป็นไปตาม มาตรา 31 (10) ให้ ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท ทั้งนี้ ให้ใช้มูลค่าจากการประเมินครั้งล่าสุดย้อนหลังไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า ดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(2) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปี นับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(3) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปี นับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละห้าสิบห้าของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(4) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไป นับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

ข้อ 14 สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน หมวด 3 การประเมินราคาหนี้สิน

(2) สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อนอกจาก (1) ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าตามสัญญาประกันภัยต่อหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

(3) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (2) ให้พิจารณาจาก

(ก) หลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจน ที่ทำให้บริษัทอาจไม่ได้รับจำนวนเงินทั้งหมดตามเงื่อนไขของสัญญา และ

(ข) ผลกระทบที่สามารถวัดเป็นจำนวนเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ

ข้อ 15 ทรัพย์สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

หมวด 3

การประเมินราคาหนี้สิน

ข้อ 16 การประเมินราคาหนี้สินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ 17 การประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยสำหรับการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรค ร้ายแรง การประกันภัยอุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพ ที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทประกันภัยไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ในกรมธรรม์ประกันภัยตลอดอายุสัญญาได้ โดยกรมธรรม์ประกันภัยที่มีลักษณะดังกล่าว มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับมากกว่าร้อยละห้า ของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมิน ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยของบริษัทประกันชีวิตตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ 18 การประเมินมูลค่าสำรองสำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจากข้อ 17 ให้เป็นไปตามข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 และ ข้อ 25 แห่งประกาศนี้

ข้อ 19 สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) ให้บริษัทประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(1) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) สำหรับการประกันภัยชนสงเคราะห์เฉพาะเที่ยว การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาคุ้มครองไม่เกินหกเดือน ให้คำนวณจากร้อยละร้อยละของเบี้ยประกันภัยรับ ตั้งแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(2) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) สำหรับการประกันภัยอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณจากร้อยละเจ็ดสิบของเบี้ยประกันภัยรับ ตั้งแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(3) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) สำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจาก (1) และ (2) ให้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยรับตามระยะเวลาคุ้มครองด้วยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี 1/24th system) หรือ วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธี 1/365th system) หักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 20 สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้บริษัทประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาคุ้มครองไม่เกินหกเดือน ให้คำนวณจากร้อยละร้อยละของเบี้ยประกันภัยก่อนนับแต่วันเริ่มคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ 19 (1)

(2) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณจากร้อยละเจ็ดสิบของเบี้ยประกันภัยก่อนนับแต่วันเริ่มคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ 19 (2)

(3) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจาก (1) และ (2) ให้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยต่อตามระยะเวลาคุ้มครองด้วยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี $1/24^{\text{th}}$ system) หรือ วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธี $1/365^{\text{th}}$ system) หักด้วยค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ 19 (3)

ข้อ 21 สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้สุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net unearned premium reserve) ให้ประเมินราคาโดยคำนวณจากสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) หักด้วยสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่คำนวณได้ตามข้อ 19 และข้อ 20

ข้อ 22 สำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unexpired risk reserve) และ สำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net unexpired risk reserve) ให้ประเมินราคาด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยพิจารณาจาก

(1) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่นับจากวันประเมิน ทั้งนี้ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการกรมธรรม์ประกันภัยและการจัดการค่าสินไหมทดแทนนั้น และ

(2) ค่าเผื่อความผันผวน (provision for adverse deviation: PAD) สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด ตามค่าเผื่อความผันผวน (provision for adverse deviation: PAD) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า ที่กำหนดในข้อ 26

ข้อ 23 สำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unexpired risk reserve) หักด้วยสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net unexpired risk reserve) ที่คำนวณได้ตามข้อ 22

ข้อ 24 สำรองค่าสินไหมทดแทน (claim liability reserve) ให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross claim liability reserve) และสำรองค่าสินไหมทดแทนสุทธิ หลังการเอาประกันภัยต่อ (net claim liability reserve) ด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย เช่น วิธี Chain Ladder วิธี Bornhuetter- Ferguson เป็นต้น โดยพิจารณาจาก

(1) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายแก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคต สำหรับรายการความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันประเมิน (ไม่รวมค่าสินไหมทดแทนที่ได้จ่ายไปแล้วก่อนหน้าวันประเมิน) ทั้งจากรายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน ทั้งนี้ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจัดการค่าสินไหมทดแทนนั้นด้วย และ

(2) ค่าเผื่อความผันผวน (provision for adverse deviation: PAD) สำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน ตามค่าเผื่อความผันผวน (provision for adverse deviation: PAD) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า ที่กำหนดในข้อ 26

ข้อ 25 สำรองค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองค่าสินไหมทดแทนก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross claim liability reserve) หักด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทนสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net claim liability reserve) ที่คำนวณได้ตามข้อ 24

ข้อ 26 ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า สำหรับสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน คิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองเบี้ยประกันภัยและสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภทการประกันภัย		ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
อัคคีภัย		ร้อยละยี่สิบห้า
การประกันภัยทางทะเลและ	ตัวเรือ	ร้อยละสามสิบ

ประเภทการประกันภัย		ค่าเพื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
การขนส่ง	สินค้า	ร้อยละสิบห้า
การประกันภัยรถยนต์	ภาคบังคับ (รถยนต์)	ร้อยละสิบห้า
	ภาคบังคับ (รถจักรยานยนต์)	ร้อยละแปด
	ภาคสมัครใจ	ร้อยละแปด
การประกันภัยเบ็ดเตล็ด	ความเสี่ยงภัยทุกชนิด	ร้อยละยี่สิบห้า
	ความรับผิด	ร้อยละสามสิบ
	วิศวกรรม	ร้อยละยี่สิบ
	การบิน	ร้อยละสามสิบ
	อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	ร้อยละสิบห้า
	ทรัพย์สิน	ร้อยละสิบห้า
	การเงิน	ร้อยละสามสิบ
	การเดินทาง	ร้อยละสิบห้า
	อื่นๆ	ร้อยละสามสิบ
การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรคร้ายแรง การประกันภัยอุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพ ที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทประกันภัยไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ในกรมธรรม์ประกันภัยตลอดอายุสัญญาได้ โดยกรมธรรม์ประกันภัยที่มีลักษณะดังกล่าว มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละห้าของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมิน		ร้อยละสิบห้า

ข้อ 27 หนี้สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาหนี้สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

หมวด 4

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 28 กรณีที่บริษัทใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน บริษัทจะต้องนำเสนอวิธีการหามูลค่าที่บริษัทใช้ประเมินมูลค่าสินทรัพย์นั้น ๆ พร้อมข้อมูลและสมมติฐานประกอบการคำนวณ ซึ่งต้องสามารถแสดงแหล่งที่มาของข้อมูลได้ โดยนำเสนอทุกครั้งเมื่อมีการอ้างอิงถึงมูลค่ายุติธรรมด้วยเทคนิคการประเมินของสินทรัพย์นั้น ๆ

ข้อ 29 กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่ายุติธรรมของทรัพย์สินไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินใหม่ โดยอาจกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรืออาจให้เปลี่ยนบริษัทผู้ประเมินได้ และส่งผลการประเมิน ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ 30 การประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนำเสนอรายงานการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องตามแบบและระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ 31 กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยใหม่ หรือให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองใหม่ โดยเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรือเปลี่ยนนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นผู้รับรองผลการประเมินได้ และส่งผลการประเมิน ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ 32 ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือเงื่อนไขใดๆ ตามประกาศฉบับนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัท แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือครบถ้วนสมบูรณ์ หรือประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือหนี้สินตามที่นายทะเบียนกำหนด

ประกาศ ณ วันที่

(นายอารีพงศ์ ภูษอุม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย